

39. прѣхваща го духъ, и той изведнажъ закрѣщава, и го сгърча тъй, че се запъня; и насила го напуша, слѣдъ като го измъчи;

40. азъ молихъ Твоитѣ ученици да го изгонятъ; ала тѣ не можахъ.

41. Иисусъ отговори и рече: о роде невѣренъ и развратенъ! Докога ще бѣда съ васъ и ще ви търпя? Доведи сина си тука.

42. А когато той още вървѣше, бѣсътъ го свали и почна да го трѣшка; но Иисусъ запрѣти на нечистия духъ, и исцѣри момчето, и го прѣдаде на баща му.

43. И всички се очудвахъ на Божието величие. Когато пъкъ всички се чудѣха на всичко, що правѣше Иисусъ, Той рече на ученицитѣ Си:

44. вложите въ ушитѣ си тия думи: Синъ Человѣческии ще бѣде прѣдаденъ въ рѣцѣ Человѣчески.

45. Но тѣ не разбраха тая дума; защото тя бѣше тъмна за тѣхъ, за да я не схванатъ, а бояха се да Го попитатъ за тая дума.

46. И дойде имъ мисль: кой отъ тѣхъ ще да е по-голѣмъ.

47. А Иисусъ, като видѣ мисльта на сърдцето имъ, взе едно дѣте и го исправи до Себе Си

48. и рече имъ: който приеме това дѣте въ Мое име, Мене приема; а който Мене приема, приема Тогова, който Ме е пратилъ; защото, който е най-малѣкъ между всички васъ, той ще бѣде голѣмъ.

(44) Мат. 17, 22. Марк. 9, 31. (45) Лук. 2, 50. (46) Мат. 18, 1. Марк. 9, 33. (48) Мат. 10, 40; 18, 5. Марк. 9, 37. 1 Солун. 4, 8.